

Arrest

nr. 268 135 van 11 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LAMARCHE
Rue Grande 84
5500 DINANT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LAMARCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit de wijk Prados De Venecia 2, in de gemeente Soyapango, gelegen in het departement La Libertad. Daar woonde u tot uw vertrek uit het land op 29 januari 2020. Uw ouders wonen ondertussen op een nieuw adres in Prados De Venecia 2, en uw zus gaat naar een school in die wijk. Nadat u uw studies beëindigde in 2017, werkte u als arbeider bij het textielbedrijf Intradesa in Soyapango.

In 2013 werd uw oom (...) ontvoerd en een week vastgehouden door bendeleden. De politie heeft hem bevrijd, waarna de bendeleden opnieuw naar hem op zoek gingen. Ze konden hem echter niet vinden, en in december 2019 verliet hij het land om internationale bescherming aan te vragen in België.

In 2015 begonnen bendeleden uw vader af te persen. In ruil voor 100 dollar per week kreeg u 'recht op doorgang' zodat u en uw zus naar school konden gaan. Als uw vader de renta niet betaalde, zouden jullie worden vermoord. Sedert 2016 kreeg u ook sms-berichten van de bendeleden, en in 2017 begonnen ze u te bellen.

In 2016 werd u op weg naar school van de bus gehaald door vier bendeleden die u meenamen naar een verlaten huis. Daar werd u onder schot gehouden en schreeuwden de individuen dat ze u gingen vermoorden en het uw laatste dag was. Verder vroegen ze u waar uw oom was, en herinnerden ze u er aan dat de renta moest worden betaald. Daarop lieten zij u gaan, waarop u naar school ging.

In het voorjaar van 2017 keerde u 's avonds na school samen met uw zus terug naar huis, toen u op de bus werd bedreigd door twee bendeleden. Eén van hen zette een mes tegen uw borst terwijl de andere uw zus vasthield bij haar schouders. Ze zeiden dat dit de laatste keer was dat ze jullie op de bus wilden zien, want anders zouden jullie worden vermoord. U en uw zus stopten daarop met studeren en u ging een tijdje later werken bij Intravesa.

Nadat u stopte met school, bleef u telefonische bedreigingen ontvangen waarbij u bedreigd werd met de dood omdat de betalingen waren stopgezet en waarin u te horen kreeg dat ze u niet meer wilden zien in de wijk. Er werd u ook gevraagd waar uw oom was en om toe te treden tot de bende. In 2019 werden de bedreigingen frequenter. U kreeg veel berichten en telefoontjes. Op een avond in september 2019 werd u gevolgd door twee personen toen u op weg was naar uw werk om de nachtschift te doen. De ochtend nadien werd u gevolgd tot aan de pasage van uw huis. Toen u enkele weken later met uw zus boodschappen ging doen stond er iemand aan de ingang van de pasage die u vreemd aankeek.

In september 2019 nam u ontslag nadat u op de bus werd bedreigd door twee leden van de bende 18 die zeiden dat ze wisten op welke uren u werkte, welke bus u nam, wat het nummer was van uw huis, en hoe uw zus er uit zag. Hierbij hielden ze een mes tegen uw borst en zeiden ze dat zij u niet meer wilden zien in Soyapango.

Tenslotte werd u eens bij het buitenstappen van uw straat door twee leden van de bende 18 de bosjes ingetrokken. Zij vroegen u om u aan te sluiten bij de bende. U reageerde echter niet, waarop zij u lieten gaan. Toen u wegliep zag u dat ze een beweging maakten alsof ze u zouden volgen.

Op 29 januari 2020 vertrok u samen met uw neef uw neef (...) uit El Salvador en reisde u via Spanje naar België, waar u op 5 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat u zal worden vermoord en dat uw zus zal worden ontvoerd en vermoord.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam, een overlijdensakte van een vriend, een bundel schermafbeeldingen met berichten over moorden en verdwijningen, zeven audiofragmenten, en een kopie van het reservatiedocument van een vlucht.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw plichten.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Uw

verklaringen ter zake zijn dermate vaag en incoherent dat het CGV geen geloof kan hechten aan de door u voorgehouden problemen die hebben geleid tot uw vertrek uit El Salvador.

In de eerste plaats is het erg opmerkelijk dat u niet kan meedelen met welke bende u precies problemen kende waardoor u in 2017 vroegtijdig bent gestopt met school. U geeft aan dat er in de wijk waar u woonde drie bendes actief waren. Die drie bendes waren ook actief in de wijk waar uw school zich bevond, maar met welke van die drie bendes u precies problemen had, kan u niet preciseren (CGVS 1, p. 5). Uw gebrek aan kennis over welke bende u precies bedreigde, is des te opmerkelijker daar uit uw verklaringen kan worden opgemaakt dat u en uw familie veelvuldig met leden van die bende in contact zijn gekomen. Zo stelt u aanvankelijk dat uw vader sinds 2015 wekelijks een bedrag van 100 dollar moest overmaken aan die bende, dat u dagelijks door leden van die bende werd bedreigd en dat ze u er voortdurend aan herinnerden dat jullie moesten betalen, anders zouden jullie door hen worden vermoord (CGVS 1, p. 12). Hierbij moet tevens worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangaf dat de ontvoering van uw oom, (...), aan de basis lag van de afpersing die u en uw familie te beurt is gevallen. U verklaarde daar dat uw oom in 2013 een week lang werd vastgehouden door een bende, waarna hij door de politie werd bevrijd. Diezelfde bende zou nadien opnieuw op zoek zijn gegaan naar uw oom, maar kon hem niet meer vinden. Vervolgens heeft die bende het vizier gericht op de familie van uw oom en is de afpersing van uw gezin begonnen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u ondanks al die gebeurtenissen niet kan meedelen door welke bende u en uw familieleden gevisieerd werden, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen daaromtrent.

Daarnaast is het erg opmerkelijk dat u nauwelijks enige informatie kan meedelen over de contacten die uw vader met die bendeleden heeft gehad. U stelt dat uw vader voor het eerst door die bendeleden werd benaderd in 2015, maar kan daar verder niets over meedelen. U weet niet hoe uw vader toen door hen werd aangesproken. U stelt enkel dat het gebeurde nadat uw vader jullie had afgezet op school, en dat uw vader die informatie voor zichzelf hield. U weet evenmin waar en wanneer uw vader die wekelijkse 100 dollar moest betalen. U geeft aan dat uw vader u dat nooit heeft verteld (CGVS 1, p. 15). Dat u enerzijds aangeeft dat deze afpersing aan de basis ligt van uw vertrek uit El Salvador, maar u anderzijds klaarblijkelijk tot op heden hebt nagelaten om zich bij uw vader te informeren over de essentiële aspecten van diezelfde afpersing, geeft blijk van een gebrek aan interesse in de door u geschetste asielproblematiek die onmogelijk in overeenstemming kan worden gebracht met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in uw hoofd. Daarbij is het tevens frappant dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, in tegenstelling tot uw verklaringen die werden opgetekend bij de DVZ waar u aangaf dat jullie werden afgeperst door bendeleden die op zoek waren naar uw oom (...), stelt dat u niet weet of die bendeleden ooit iets aan uw vader hebben gevraagd over uw oom (CGVS 1, p. 15).

Daarnaast moet worden opgemerkt dat er doorheen uw verklaringen over de afpersing waardoor u in 2017 bent gestopt met school diverse incoherenties werden vastgesteld die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen daaromtrent. Zoals hierboven reeds werd vermeld, verklaarde u tijdens het eerste onderhoud aanvankelijk dat uw vader sinds 2015 wekelijks een bedrag van 100 dollar moest overmaken aan die bende, dat u dagelijks door leden van die bende werd bedreigd en dat ze u er voortdurend aan herinnerden dat jullie moesten betalen, anders zouden jullie door hen worden vermoord (CGVS 1, p. 12). U verklaarde toen tevens dat toen uw vader in mei 2017 niet langer kon betalen, u door vier personen, van wie één een vuurwapen had, werd overvallen en meegenomen toen u onderweg was naar school. U werd een tijdlang onder schot gehouden en met de dood bedreigd op een afgelegen locatie, waarna u uiteindelijk weer werd vrijgelaten en naar school ging om verder de lessen te volgen. Toen u 's avonds in het bijzijn van uw zus onderweg was naar huis, werd u opnieuw bedreigd door twee personen met een mes die zeiden dat ze u niet meer wilden zien op de bus. Op dat moment bent u gestopt met studeren (CGVS 1, p. 12 en 15). Gelet op bovenstaande verklaringen, waarbij u eerst aangeeft dat u dagelijks de boodschap kreeg dat jullie moesten betalen en dat jullie anders zouden worden vermoord, is het erg opmerkelijk dat u even later aangeeft dat u pas op de dag toen u door die vier personen werd meegenomen, van uw vader te horen kreeg dat hij wekelijks die renta moest betalen aan een bende om jullie naar school te kunnen laten gaan (CGVS 1, p. 15). Hoewel u even later in datzelfde gehoor aangeeft dat de overval door die vier personen niet in mei maar in april 2017 plaatsvond, bevestigt u wel dat die overval op dezelfde dag plaatsvond als het incident waarbij u na school samen met uw zus met een mes werd bedreigd op de bus en dat dit de laatste dag was waarop jullie naar school zijn gegaan (CGVS 1, p. 16-18).

Toen u tijdens het tweede onderhoud opnieuw werd bevraagd over uw problemen met de bende waaraan uw vader renta moest betalen opdat jullie naar school konden gaan, wijzigt u uw verklaringen op verschillende essentiële punten. Zo verklaart u dat het incident toen u werd meegenomen en beroofd door vier personen, zich niet afspeelde in 2017 maar in 2016, ongeveer een jaar voor u stopte met studeren. U kan zich evenwel niet herinneren in welke maand dat incident zich heeft voorgedaan. Op de vraag wat de bende toen van u wilde, antwoordt u dat ze enerzijds wilden weten waar uw oom woonde en dat ze u anderzijds wilden herinneren aan de renta (CGVS 2, p. 6). Dit valt evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de verklaringen die u aflegde tijdens het eerste onderhoud. Toen heeft u immers aangegeven dat dit incident zich afspeelde op de laatste dag dat u naar school ging en heeft u nergens vermeld dat die vier bendeleden ook te weten wilden komen waar uw oom zich bevond (CGVS 1, p. 12 en 17). Ook bij de DVZ liet u optekenen dat de overval en bedreiging door vier personen plaatsvond in 2017 en dat u na dat incident gestopt bent met studeren (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Geconfronteerd met het gegeven dat u deze feiten eerst situeerde in 2017 en later in 2016 reageert u ontkenkend, en werpt u op dat u in 2017 niet meer studeerde en dat in 2017 zich het incident voltrok met uw zus (CGVS 2, p. 6). Deze verklaring is evenwel geenszins in staat bovenstaande tegenstrijdigheid te verhelderen, te meer daar u tijdens het eerste onderhoud uitdrukkelijk heeft bevestigd dat de overval door die vier personen op dezelfde dag heeft plaatsgevonden als het incident waarop u met uw zus terugkeerde van school en jullie op de bus werden bedreigd met een mes (cfr. supra).

Daarnaast is uw verklaring dat de bendeleden u er tijdens die overval in 2016 aan herinnerden dat jullie de renta moesten betalen, moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud waar u stelde dat u pas in mei 2017, op de dag dat u stopte met school, van uw vader vernam dat hij renta moest betalen (CGVS 1, p. 12 en 15). Overigens hebt u ook daaromtrent uw verklaringen aangepast tijdens het tweede onderhoud. Zo gaf u aan dat u wel degelijk op de hoogte was van het feit dat uw vader renta moest betalen en herhaalde u dat de bendeleden u daar regelmatig aan herinnerden, maar dat u pas in maart 2017 het exacte bedrag van die renta vernam, met name dat uw vader wekelijks 100 dollar moest betalen (CGVS 2, p. 5).

Voorts verklaart u tijdens het tweede onderhoud dat uw vader niet in mei maar reeds in maart 2017 gestopt is met het betalen van renta aan de bende. Daarop gewezen, verklaart u dat u die maanden tijdens het eerste onderhoud door elkaar heeft gehaald (CGVS 2, p. 3). Gevraagd wanneer uw vader u verteld heeft dat hij de renta niet meer kon betalen, antwoordt u vreemd genoeg dat uw vader u daarover pas halverwege mei heeft ingelicht (CGVS 2, p. 3). Gezien uw vader reeds in maart 2017 de renta niet meer kon betalen, houdt het evenwel geen steek dat uw vader u pas half mei 2017 zou hebben ingelicht over het gegeven dat hij niet meer in staat was om de renta te betalen om jullie veilig naar school te laten gaan (CGVS 2, p. 3). Gevraagd waarom uw vader u dat niet eerder heeft verteld, geeft u plots aan dat jullie in april en mei 2017 geen lessen meer volgden, maar slechts twee keer per maand naar school zijn gegaan om jullie taken in te dienen, die de school voordien met de post naar jullie had opgestuurd (CGVS 2, p. 4). Hoewel voorgaande respons de gestelde vraag ontwijkt, dient hierover opgemerkt te worden dat het helemaal niet aannemelijk is dat u twee maanden lang nauwelijks naar school zou zijn gegaan zonder dat u wist waarom. Ook is het zeer bizar dat uw taken met de post werden opgestuurd, maar u ze niet met de post terugstuurde en toch nog de tocht naar school maakte, ondanks het feit dat u niet meer betaalde voor het 'recht op doorgang' en aldus een aanzienlijk risico nam (CGVS 2, p. 4). Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u niet reeds tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud heeft vermeld dat u in april en mei 2017 nog slechts tweewekelijks naar school ging verklaart u dat u dit niet werd gevraagd, en dat u enkel heeft gezegd dat jullie vanaf maart niet meer naar school gingen omdat jullie de renta niet meer betaalden omdat daar op werd gefocust (CGVS 2, p. 4). Deze verklaring is evenwel geenszins in staat bovenstaande incoherenties verhelderen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen met een u onbekende bende tussen 2015 en mei 2017 waardoor u en uw zus gestopt zijn met school. Bijgevolg kan er ook moeilijk geloof worden gehecht aan de telefonische bedreigingen die u tussen medio 2017 en eind 2019 zou hebben ontvangen en die verband hielden met het feit dat jullie geen renta meer betaalden en waarbij nog steeds werd gevraagd naar de verblijfplaats van uw oom (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 8).

Wat betreft de problemen die u zou gekend hebben omdat uw werk zich bevond in een wijk waarover twee bendes met elkaar in conflict lagen en u zelf in een andere wijk woonde waardoor u werd beschouwd als een infiltrant (CGVS 2, p. 11 en 13-14), moet worden opgemerkt dat uw verklaringen ook hierover bijzonder vaag en incoherent zijn.

Zo verklaart u tijdens het eerste onderhoud dat u op een avond merkte dat u werd gevolgd toen u van uw woning naar uw werk ging. Ook toen u na uw shift naar huis terugkeerde werd u door dezelfde persoon gevolgd tot aan uw woning. In die periode stond er ook telkens iemand op uitkijk toen u het steegje waar u woonde verliet. Een tijdje later werd u opgebeld en kreeg u de boodschap dat ze wisten waar u woonde, waar en wanneer u ging werken, welke bussen u nam en dat ze uw zus wilden ontvoeren. Toen u de volgende dag samen met uw zus op de bus zat, werden jullie bedreigd door twee personen met een mes die zeiden dat ze u niet meer wilden zien, anders zou u worden vermoord. Daarop diende u uw ontslag in op uw werk (CGVS 1, p. 13). Toen daar tijdens het tweede onderhoud op werd teruggekomen en u werd gevraagd hoe vaak men u precies had gevolgd tussen uw steegje en uw werk, antwoordt u vreemd genoeg dat u dat niet kan zeggen aangezien u dat nooit hebt gezien. U geeft daarbij zelfs aan dat indien u ooit had gemerkt dat een bendelid u aan het volgen was, u nooit meer zou hebben gewerkt want dat die bendeleden u dan volgen tot aan uw woning. Nogmaals gevraagd of u dan nooit had gezien dat u werd gevolgd op het traject tussen uw steegje en uw werk, antwoordt u opnieuw ontkennend (CGVS 2, p. 12). Erop gewezen dat u in het voorgaande onderhoud nochtans had aangegeven dat u wel degelijk gevolgd werd, antwoordt u dat u op het traject van uw werk nooit had gemerkt dat iemand u volgde, maar dat u op het einde van 2019 wel doorhad dat iemand u volgde. U voegt daar aan toe dat u dat pas opmerkte nadat u het telefoontje had gekregen waarin u alle informatie over uw woonplaats, werkplaats en verplaatsingen was meegedeeld. Nadien was u naar eigen zeggen oplettender en merkte u dat u gevolgd werd op het traject naar uw bedrijf. Erop gewezen dat u even voordien nochtans had ontkend dat u ooit gevolgd werd op het traject tussen uw steegje en uw werkplaats, stelt u dat u de vraag niet goed had begrepen omdat het woord voor steegje, met name 'pasaje', volgens u ook kan verwijzen naar 'bushalte' omdat er vaak bushaltes zijn aan de uitgang van een steegje. Deze verklaring is evenwel niet in staat bovenstaande incoherentie te verhelderen. Zelfs indien het woord 'pasaje' ook zou kunnen verwijzen naar 'bushalte' ziet het CGVS niet in waarom u tijdens het tweede onderhoud in eerste instantie verklaarde dat u nooit werd gevolgd tussen uw 'pasaje' en uw werkplaats. U gaf immers zelf aan dat u zich steeds met het openbaar vervoer verplaatste om naar uw werk te gaan (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 12-13). Bovendien is ook uw bewering dat u pas na het bewuste telefoontje, waarin u werd meegedeeld dat de bende op de hoogte was van uw woonplaats en uw verplaatsingen, alerter werd en merkte dat u soms werd achtervolgd wanneer u ging werken (CGVS 2, p. 12), niet in overeenstemming te brengen met uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud. Toen gaf u immers aan dat u reeds één dag na dat bewuste telefoontje werd bedreigd toen u samen met uw zus de bus nam en dat u vervolgens gestopt bent met werken (CGVS 1, p. 13). Overigens had u ook op de DVZ te kennen gegeven dat u in september 2019 samen met uw zus op de bus werd bedreigd door twee mannen met een mes die u meedeelden dat het de laatste keer was dat ze u daar wilden zien en dat u dan gestopt bent met werken (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden incident op de bus in september 2019 nog verder ondermijnd door de vaststelling van tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen over dit incident. Zo geeft u tijdens het tweede onderhoud verschillende keren aan dat jullie toen bedreigd werden door drie personen met een mes (CGVS 2, p. 9 en 13). Terwijl u zowel tijdens het eerste onderhoud als op de DVZ aangaf dat jullie toen werden bedreigd door twee personen met een mes (CGVS 1, p. 13; Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Daarnaast zijn ook uw verklaringen over de bende waartoe die personen behoorden tegenstrijdig. Zo verklaart u eerst dat tijdens ieder incident dat u meemaakte op de bus, de bendeleden nooit te kennen gaven tot welke bende zij behoorden (CGVS 2, p. 13). Later stelt u echter duidelijk dat tijdens het incident op de bus in september 2019 de bendeleden u vertelden dat ze wisten dat u in Prados woonde en u daardoor niet kon werken in de wijk waar het bedrijf zich bevindt omdat zij van de bende 18 waren en niet wisten tot welke bende u hoorde (CGVS 2, p. 14). Voorgaande verklaringen zijn niet met elkaar te rijmen. Het is overigens ook zeer merkwaardig is dat u pas in september 2019 problemen begon te krijgen terwijl u al in deze fabriek werkte sinds 2018 (CGVS 2, p. 11). Zelf verklaart u tenslotte niet te weten waarom u toen pas problemen kreeg (CGVS 2, p. 11). U stelt dat het bedrijf waar u werkte in een gebied lag dat twee bendes in hun territorium probeerden op te nemen. Eén van die bendes was de bende 18. Welke de andere bende was, weet u niet (CGVS 2, p. 11). U weet evenmin of er naast u nog andere werknemers om deze reden problemen hadden met bendes (CGVS 2, p. 12). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd om de bedreiging in september 2019 die aan de basis ligt van uw vertrek uit El Salvador, aannemelijk te maken.

Ook wat betreft de rekruteringspoging vanwege de bende 18, dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen hieromtrent niet weten te overtuigen. Zo moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat uit uw verklaringen geenszins blijkt dat de bendeleden die u toen aanspraken daadwerkelijk van plan waren om u te rekruteren. Zo stelt u dat u in de struiken werd getrokken door twee bendeleden die naast wat

vulgariteiten enkel zeiden dat u zich bij de bende moest voegen (CGVS 2, p. 15, 16). Niet alleen is het bizar dat er toen niets anders werd meegedeeld of gezegd, het is ook erg opmerkelijk dat de bendeleden u vervolgens gewoon los lieten en u lieten vertrekken zonder dat u hun vraag had beantwoord (CGVS 2, p. 16). Gevraagd hoe de bendeleden reageerden op uw stilte verklaart u immers: "Niets. Ze keken me gewoon aan, en wachten op hun antwoord, maar ze lieten me los. En mijn reactie was om naar huis te lopen." Dat de bendeleden daarop geen enkele moeite hebben gedaan om u te volgen en enkel "deden alsof ze u zouden volgen" (CGVS 2, p. 16), zorgt er dan ook voor dat dit door u beschreven incident moeilijk kan worden beschouwd als een serieuze poging om u te rekruteren in de bende 18. Bovendien zijn uw overige verklaringen over de door u ondergane rekruteringspoging geenszins coherent te noemen. Zo geeft u tijdens het eerste onderhoud louter aan dat u in één of meerdere audioberichten werd gevraagd om toe te treden tot de bende (CGVS 1, p. 11). Toen u tijdens het tweede onderhoud werd gevraagd hoe vaak u werd gevraagd om toe te treden tot de bende, antwoordt u echter dat dit u slechts één keer werd gevraagd en dat ze u toen persoonlijk hebben aangesproken want dat ze dat altijd in persoon doen (CGVS 2, p. 15). Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw verklaringen over de door u aangehaalde rekruteringspoging door de bende 18, die u overigens nergens heeft aangehaald doorheen uw verklaringen in de vragenlijst van het CGVS, geenszins weten te overtuigen (vragenlijst CGVS, punt 3.5).

De door u voorgelegde audio-fragmenten van bendeleden zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Dergelijke berichten kunnen immers gemakkelijk worden nagemaakt en bezitten bijgevolg geen objectieve bewijswaarde.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw verklaarde vrees om in El Salvador door bendeleden te worden vermoord, niet aannemelijk kunnen maken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Immers, uw paspoort en identiteitskaart bevatten slechts gegevens over uw identiteit, die op dit moment niet in vraag worden gesteld. De kopie van het reservatiedocument van uw vliegreis bevat enkel informatie over uw reisroute. De schermafbeeldingen van nieuwsberichten op sociale media die u neerlegde bevatten enkel informatie over een aantal geïsoleerde incidenten in El Salvador, waarbij mensen vermist raakten. Deze zijn echter niet direct gelinkt zijn aan uw eigen problemen (CGVS 1, p. 9). Wat betreft de overlijdensakte van uw vriend die werd vermoord omdat hij een klacht indiende bij de autoriteiten tegen bendeleden die hem bedreigden (CGVS 1, p. 13), dient eerst en vooral opgemerkt te

worden dat u bijzonder weinig kan vertellen over deze persoon en de omstandigheden waarin hij zou zijn vermoord. Hoewel u verklaart dat jullie elkaar leerden kennen als kinderen en samen speelden in de straat waar jullie beiden woonden (CGVS 2, p. 10), bent u niet in staat om zijn naam mee te delen (CGVS 2, p. 9). U legt uit dat jullie elkaar nooit bij naam hebben genoemd en jullie sinds jullie kennismaking elkaar aanspraken met de koosnaam "neef" (CGVS 2, p. 9). Gezien de nauwe band die u naar eigen zeggen had met die persoon en de duur van de periode waarin u hem heeft gekend (cf. supra), is het voorgaande echter helemaal niet aannemelijk. Verder weet u ook niet wanneer uw vriend werd vermoord, door welke bende hij werd vermoord, en met wat voor soort bedreigingen hij te maken had (CGVS 2, p. 10).

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat ook inzake het verzoek om internationale bescherming uw neef (...) en uw oom (...) een beslissing werd genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hen voorgehouden problemen in El Salvador.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals van de van artikel 1, sectie A, §2, van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Uw verklaringen ter zake zijn dermate vaag en incoherent dat het CGV geen geloof kan hechten aan de door u voorgehouden problemen die hebben geleid tot uw vertrek uit El Salvador.

In de eerste plaats is het erg opmerkelijk dat u niet kan meedelen met welke bende u precies problemen kende waardoor u in 2017 vroegtijdig bent gestopt met school. U geeft aan dat er in de wijk waar u woonde drie bendes actief waren. Die drie bendes waren ook actief in de wijk waar uw school zich bevond, maar met welke van die drie bendes u precies problemen had, kan u niet preciseren (CGVS 1, p. 5). Uw gebrek aan kennis over welke bende u precies bedreigde, is des te opmerkelijker daar uit uw verklaringen kan worden opgemaakt dat u en uw familie veelvuldig met leden van die bende in contact zijn gekomen. Zo stelt u aanvankelijk dat uw vader sinds 2015 wekelijks een bedrag van 100 dollar moest overmaken aan die bende, dat u dagelijks door leden van die bende werd bedreigd en dat ze u er voortdurend aan herinnerden dat jullie moesten betalen, anders zouden jullie door hen worden vermoord (CGVS 1, p. 12). Hierbij moet tevens worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangaf dat de ontvoering van uw oom, (...) aan de basis lag van de afpersing die u en uw familie te beurt is gevallen. U verklaarde daar dat uw oom in 2013 een week lang

werd vastgehouden door een bende, waarna hij door de politie werd bevrijd. Diezelfde bende zou nadien opnieuw op zoek zijn gegaan naar uw oom, maar kon hem niet meer vinden. Vervolgens heeft die bende het vizier gericht op de familie van uw oom en is de afpersing van uw gezin begonnen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u ondanks al die gebeurtenissen niet kan meedelen door welke bende u en uw familieleden gevisieerd werden, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen daaromtrent.

Daarnaast is het erg opmerkelijk dat u nauwelijks enige informatie kan meedelen over de contacten die uw vader met die bendeleden heeft gehad. U stelt dat uw vader voor het eerst door die bendeleden werd benaderd in 2015, maar kan daar verder niets over meedelen. U weet niet hoe uw vader toen door hen werd aangesproken. U stelt enkel dat het gebeurde nadat uw vader jullie had afgezet op school, en dat uw vader die informatie voor zichzelf hield. U weet evenmin waar en wanneer uw vader die wekelijkse 100 dollar moest betalen. U geeft aan dat uw vader u dat nooit heeft verteld (CGVS 1, p. 15). Dat u enerzijds aangeeft dat deze afpersing aan de basis ligt van uw vertrek uit El Salvador, maar u anderzijds klaarblijkelijk tot op heden hebt nagelaten om zich bij uw vader te informeren over de essentiële aspecten van diezelfde afpersing, geeft blijk van een gebrek aan interesse in de door u geschetste asielproblematiek die onmogelijk in overeenstemming kan worden gebracht met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in uw hoofd. Daarbij is het tevens frappant dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, in tegenstelling tot uw verklaringen die werden opgetekend bij de DVZ waar u aangaf dat jullie werden afgeperst door bendeleden die op zoek waren naar uw oom (...), stelt dat u niet weet of die bendeleden ooit iets aan uw vader hebben gevraagd over uw oom (CGVS 1, p. 15).

Daarnaast moet worden opgemerkt dat er doorheen uw verklaringen over de afpersing waardoor u in 2017 bent gestopt met school diverse incoherenties werden vastgesteld die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen daaromtrent. Zoals hierboven reeds werd vermeld, verklaarde u tijdens het eerste onderhoud aanvankelijk dat uw vader sinds 2015 wekelijks een bedrag van 100 dollar moest overmaken aan die bende, dat u dagelijks door leden van die bende werd bedreigd en dat ze u er voortdurend aan herinnerden dat jullie moesten betalen, anders zouden jullie door hen worden vermoord (CGVS 1, p. 12). U verklaarde toen tevens dat toen uw vader in mei 2017 niet langer kon betalen, u door vier personen, van wie één een vuurwapen had, werd overvallen en meegenomen toen u onderweg was naar school. U werd een tijdlang onder schot gehouden en met de dood bedreigd op een afgelegen locatie, waarna u uiteindelijk weer werd vrijgelaten en naar school ging om verder de lessen te volgen. Toen u 's avonds in het bijzijn van uw zus onderweg was naar huis, werd u opnieuw bedreigd door twee personen met een mes die zeiden dat ze u niet meer wilden zien op de bus. Op dat moment bent u gestopt met studeren (CGVS 1, p. 12 en 15). Gelet op bovenstaande verklaringen, waarbij u eerst aangeeft dat u dagelijks de boodschap kreeg dat jullie moesten betalen en dat jullie anders zouden worden vermoord, is het erg opmerkelijk dat u even later aangeeft dat u pas op de dag toen u door die vier personen werd meegenomen, van uw vader te horen kreeg dat hij wekelijks die renta moest betalen aan een bende om jullie naar school te kunnen laten gaan (CGVS 1, p. 15). Hoewel u even later in datzelfde gehoor aangeeft dat de overval door die vier personen niet in mei maar in april 2017 plaatsvond, bevestigt u wel dat die overval op dezelfde dag plaatsvond als het incident waarbij u na school samen met uw zus met een mes werd bedreigd op de bus en dat dit de laatste dag was waarop jullie naar school zijn gegaan (CGVS 1, p. 16-18).

Toen u tijdens het tweede onderhoud opnieuw werd bevraagd over uw problemen met de bende waaraan uw vader renta moest betalen opdat jullie naar school konden gaan, wijzigt u uw verklaringen op verschillende essentiële punten. Zo verklaart u dat het incident toen u werd meegenomen en beroofd door vier personen, zich niet afspeelde in 2017 maar in 2016, ongeveer een jaar voor u stopte met studeren. U kan zich evenwel niet herinneren in welke maand dat incident zich heeft voorgedaan. Op de vraag wat de bende toen van u wilde, antwoordt u dat ze enerzijds wilden weten waar uw oom woonde en dat ze u anderzijds wilden herinneren aan de renta (CGVS 2, p. 6). Dit valt evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de verklaringen die u aflegde tijdens het eerste onderhoud. Toen heeft u immers aangegeven dat dit incident zich afspeelde op de laatste dag dat u naar school ging en heeft u nergens vermeld dat die vier bendeleden ook te weten wilden komen waar uw oom zich bevond (CGVS 1, p. 12 en 17). Ook bij de DVZ liet u optekenen dat de overval en bedreiging door vier personen plaatsvond in 2017 en dat u na dat incident gestopt bent met studeren (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Geconfronteerd met het gegeven dat u deze feiten eerst situeerde in 2017 en later in 2016 reageert u ontkenkend, en werpt u op dat u in 2017 niet meer studeerde en dat in 2017 zich het incident voltrok met uw zus (CGVS 2, p. 6). Deze verklaring is evenwel geenszins in staat bovenstaande tegenstrijdigheid te verhelderen, te meer daar u tijdens het eerste onderhoud uitdrukkelijk heeft

bevestigd dat de overval door die vier personen op dezelfde dag heeft plaatsgevonden als het incident waarop u met uw zus terugkeerde van school en jullie op de bus werden bedreigd met een mes (cfr. supra).

Daarnaast is uw verklaring dat de bendeleden u er tijdens die overval in 2016 aan herinnerden dat jullie de renta moesten betalen, moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud waar u stelde dat u pas in mei 2017, op de dag dat u stopte met school, van uw vader vernam dat hij renta moest betalen (CGVS 1, p. 12 en 15). Overigens hebt u ook daaromtrent uw verklaringen aangepast tijdens het tweede onderhoud. Zo gaf u aan dat u wel degelijk op de hoogte was van het feit dat uw vader renta moest betalen en herhaalde u dat de bendeleden u daar regelmatig aan herinnerden, maar dat u pas in maart 2017 het exacte bedrag van die renta vernam, met name dat uw vader wekelijks 100 dollar moest betalen (CGVS 2, p. 5).

Voorts verklaart u tijdens het tweede onderhoud dat uw vader niet in mei maar reeds in maart 2017 gestopt is met het betalen van renta aan de bende. Daarop gewezen, verklaart u dat u die maanden tijdens het eerste onderhoud door elkaar heeft gehaald (CGVS 2, p. 3). Gevraagd wanneer uw vader u verteld heeft dat hij de renta niet meer kon betalen, antwoordt u vreemd genoeg dat uw vader u daarover pas halverwege mei heeft ingelicht (CGVS 2, p. 3). Gezien uw vader reeds in maart 2017 de renta niet meer kon betalen, houdt het evenwel geen steek dat uw vader u pas half mei 2017 zou hebben ingelicht over het gegeven dat hij niet meer in staat was om de renta te betalen om jullie veilig naar school te laten gaan (CGVS 2, p. 3). Gevraagd waarom uw vader u dat niet eerder heeft verteld, geeft u plots aan dat jullie in april en mei 2017 geen lessen meer volgden, maar slechts twee keer per maand naar school zijn gegaan om jullie taken in te dienen, die de school voordien met de post naar jullie had opgestuurd (CGVS 2, p. 4). Hoewel voorgaande respons de gestelde vraag ontwijkt, dient hierover opgemerkt te worden dat het helemaal niet aannemelijk is dat u twee maanden lang nauwelijks naar school zou zijn gegaan zonder dat u wist waarom. Ook is het zeer bizar dat uw taken met de post werden opgestuurd, maar u ze niet met de post terugstuurde en toch nog de tocht naar school maakte, ondanks het feit dat u niet meer betaalde voor het 'recht op doorgang' en aldus een aanzienlijk risico nam (CGVS 2, p. 4). Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u niet reeds tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud heeft vermeld dat u in april en mei 2017 nog slechts tweewekelijks naar school ging verklaart u dat u dit niet werd gevraagd, en dat u enkel heeft gezegd dat jullie vanaf maart niet meer naar school gingen omdat jullie de renta niet meer betaalden omdat daar op werd gefocust (CGVS 2, p. 4). Deze verklaring is evenwel geenszins in staat bovenstaande incoherenties verhelderen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen met een u onbekende bende tussen 2015 en mei 2017 waardoor u en uw zus gestopt zijn met school. Bijgevolg kan er ook moeilijk geloof worden gehecht aan de telefonische bedreigingen die u tussen medio 2017 en eind 2019 zou hebben ontvangen en die verband hielden met het feit dat jullie geen renta meer betaalden en waarbij nog steeds werd gevraagd naar de verblijfplaats van uw oom (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 8).

Wat betreft de problemen die u zou gekend hebben omdat uw werk zich bevond in een wijk waarover twee bendes met elkaar in conflict lagen en u zelf in een andere wijk woonde waardoor u werd beschouwd als een infiltrant (CGVS 2, p. 11 en 13-14), moet worden opgemerkt dat uw verklaringen ook hierover bijzonder vaag en incoherent zijn.

Zo verklaart u tijdens het eerste onderhoud dat u op een avond merkte dat u werd gevolgd toen u van uw woning naar uw werk ging. Ook toen u na uw shift naar huis terugkeerde werd u door dezelfde persoon gevolgd tot aan uw woning. In die periode stond er ook telkens iemand op uitkijk toen u het steegje waar u woonde verliet. Een tijdje later werd u opgebeld en kreeg u de boodschap dat ze wisten waar u woonde, waar en wanneer u ging werken, welke bussen u nam en dat ze uw zus wilden ontvoeren. Toen u de volgende dag samen met uw zus op de bus zat, werden jullie bedreigd door twee personen met een mes die zeiden dat ze u niet meer wilden zien, anders zou u worden vermoord. Daarop diende u uw ontslag in op uw werk (CGVS 1, p. 13). Toen daar tijdens het tweede onderhoud op werd teruggekomen en u werd gevraagd hoe vaak men u precies had gevolgd tussen uw steegje en uw werk, antwoordt u vreemd genoeg dat u dat niet kan zeggen aangezien u dat nooit hebt gezien. U geeft daarbij zelfs aan dat indien u ooit had gemerkt dat een bendelid u aan het volgen was, u nooit meer zou hebben gewerkt want dat die bendeleden u dan volgen tot aan uw woning. Nogmaals gevraagd of u dan nooit had gezien dat u werd gevolgd op het traject tussen uw steegje en uw werk, antwoordt u opnieuw ontkennend (CGVS 2, p. 12). Erop gewezen dat u in het voorgaande onderhoud nochtans had aangegeven dat u wel degelijk gevolgd werd, antwoordt u dat u op het traject van uw werk nooit had

gemerkt dat iemand u volgde, maar dat u op het einde van 2019 wel doorhad dat iemand u volgde. U voegt daar aan toe dat u dat pas opmerkte nadat u het telefoontje had gekregen waarin u alle informatie over uw woonplaats, werkplaats en verplaatsingen was meegedeeld. Nadien was u naar eigen zeggen oplettender en merkte u dat u gevolgd werd op het traject naar uw bedrijf. Erop gewezen dat u even voordien nochtans had ontkend dat u ooit gevolgd werd op het traject tussen uw steegje en uw werkplaats, stelt u dat u de vraag niet goed had begrepen omdat het woord voor steegje, met name 'pasaje', volgens u ook kan verwijzen naar 'bushalte' omdat er vaak bushaltes zijn aan de uitgang van een steegje. Deze verklaring is evenwel niet in staat bovenstaande incoherentie te verhelderen. Zelfs indien het woord 'pasaje' ook zou kunnen verwijzen naar 'bushalte' ziet het CGVS niet in waarom u tijdens het tweede onderhoud in eerste instantie verklaarde dat u nooit werd gevolgd tussen uw 'pasaje' en uw werkplaats. U gaf immers zelf aan dat u zich steeds met het openbaar vervoer verplaatste om naar uw werk te gaan (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 12-13). Bovendien is ook uw bewering dat u pas na het bewuste telefoontje, waarin u werd meegedeeld dat de bende op de hoogte was van uw woonplaats en uw verplaatsingen, alerter werd en merkte dat u soms werd achtervolgd wanneer u ging werken (CGVS 2, p. 12), niet in overeenstemming te brengen met uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud. Toen gaf u immers aan dat u reeds één dag na dat bewuste telefoontje werd bedreigd toen u samen met uw zus de bus nam en dat u vervolgens gestopt bent met werken (CGVS 1, p. 13). Overigens had u ook op de DVZ te kennen gegeven dat u in september 2019 samen met uw zus op de bus werd bedreigd door twee mannen met een mes die u meedeelden dat het de laatste keer was dat ze u daar wilden zien en dat u dan gestopt bent met werken (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden incident op de bus in september 2019 nog verder ondermijnd door de vaststelling van tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen over dit incident. Zo geeft u tijdens het tweede onderhoud verschillende keren aan dat jullie toen bedreigd werden door drie personen met een mes (CGVS 2, p. 9 en 13). Terwijl u zowel tijdens het eerste onderhoud als op de DVZ aangaf dat jullie toen werden bedreigd door twee personen met een mes (CGVS 1, p. 13; Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Daarnaast zijn ook uw verklaringen over de bende waartoe die personen behoorden tegenstrijdig. Zo verklaart u eerst dat tijdens ieder incident dat u meemaakte op de bus, de bendeleden nooit te kennen gaven tot welke bende zij behoorden (CGVS 2, p. 13). Later stelt u echter duidelijk dat tijdens het incident op de bus in september 2019 de bendeleden u vertelden dat ze wisten dat u in Prados woonde en u daardoor niet kon werken in de wijk waar het bedrijf zich bevindt omdat zij van de bende 18 waren en niet wisten tot welke bende u hoorde (CGVS 2, p. 14). Voorgaande verklaringen zijn niet met elkaar te rijmen. (...) Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd om de bedreiging in september 2019 die aan de basis ligt van uw vertrek uit El Salvador, aannemelijk te maken.

Ook wat betreft de rekruteringspoging vanwege de bende 18, dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen hieromtrent niet weten te overtuigen. Zo moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat uit uw verklaringen geenszins blijkt dat de bendeleden die u toen aanspraken daadwerkelijk van plan waren om u te rekruteren. Zo stelt u dat u in de struiken werd getrokken door twee bendeleden die naast wat vulgariteiten enkel zeiden dat u zich bij de bende moest voegen (CGVS 2, p. 15, 16). Niet alleen is het bizar dat er toen niets anders werd meegedeeld of gezegd, het is ook erg opmerkelijk dat de bendeleden u vervolgens gewoon los lieten en u lieten vertrekken zonder dat u hun vraag had beantwoord (CGVS 2, p. 16). Gevraagd hoe de bendeleden reageerden op uw stilte verklaart u immers: "Niets. Ze keken me gewoon aan, en wachten op hun antwoord, maar ze lieten me los. En mijn reactie was om naar huis te lopen." Dat de bendeleden daarop geen enkele moeite hebben gedaan om u te volgen en enkel "deden alsof ze u zouden volgen" (CGVS 2, p. 16), zorgt er dan ook voor dat dit door u beschreven incident moeilijk kan worden beschouwd als een serieuze poging om u te rekruteren in de bende 18. Bovendien zijn uw overige verklaringen over de door u ondergane rekruteringspoging geenszins coherent te noemen. Zo geeft u tijdens het eerste onderhoud louter aan dat u in één of meerdere audioberichten werd gevraagd om toe te treden tot de bende (CGVS 1, p. 11). Toen u tijdens het tweede onderhoud werd gevraagd hoe vaak u werd gevraagd om toe te treden tot de bende, antwoordt u echter dat dit u slechts één keer werd gevraagd en dat ze u toen persoonlijk hebben aangesproken want dat ze dat altijd in persoon doen (CGVS 2, p. 15). Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw verklaringen over de door u aangehaalde rekruteringspoging door de bende 18, die u overigens nergens heeft aangehaald doorheen uw verklaringen in de vragenlijst van het CGVS, geenszins weten te overtuigen (vragenlijst CGVS, punt 3.5).

De door u voorgelegde audio-fragmenten van bendeleden zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Dergelijke berichten kunnen immers gemakkelijk worden nagemaakt en bezitten bijgevolg geen objectieve bewijswaarde.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw verklaarde vrees om in El Salvador door bendeleden te worden vermoord, niet aannemelijk kunnen maken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de

wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermoed dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel persoonlijk en werkelijk dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten verzoekers individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

Verzoeker stelt een diagram neer te leggen waarop de verdeling van invloed van de verschillende bendes in Soyapango is aangegeven en waaruit blijkt dat de territoria van de bendes allemaal met elkaar verweven zijn en dat wat hij over zijn school heeft gezegd, met name dat er drie bendes actief zijn in zijn territorium, waar is.

Deze argumentatie wijzigt echter niets aan het gegeven dat verzoeker niet kan zeggen met welke bende hij precies problemen heeft gekend in El Salvador (Notities van het persoonlijk onderhoud van 16 maart 2021, p. 5), zijn vader sinds 2015 wekelijks een bedrag van 100 dollar moest overmaken aan die bende, dat hij dagelijks door leden van die bende werd bedreigd en dat ze hem er voortdurend aan herinnerden dat zij moesten betalen, anders zouden zij door hen worden vermoord (Notities van het persoonlijk onderhoud van 16 maart 2021, p. 12). Bovendien gaf verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat de ontvoering van zijn oom aan de basis lag van de afpersing die hem en zijn familie te beurt is gevallen (Vragenlijst, vraag 3.5). Gelet op deze ingrijpende gebeurtenissen en problemen met een bende acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker niet kan meedelen door welke bende hij en zijn familieleden geïsoleerd werden.

Het “diagram” dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt en waarop volgens verzoeker te zien is dat de territoria van de bendes allemaal met elkaar verweven zijn en dat wat verzoeker over zijn school heeft gezegd, met name dat alle drie de bendes actief zijn in zijn territorium, waar is, doet niets af aan de vaststelling dat hij in de door verzoeker geschetste context niet bij machte is om te zeggen met welke bende hij precies problemen heeft gekend. Overigens bevat het neergelegde “diagram” geen enkele verwijzing naar data, zodat niet kan worden uitgemaakt voor welke periode de verdeling van deze territoria geldt en of dit het geval was op het ogenblik dat verzoeker er zich bevond.

Deze vaststellingen ondergraven dan ook reeds in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden problemen waarvan hij het slachtoffer zou zijn geworden in El Salvador.

Daarnaast acht de Raad het evenmin aannemelijk dat verzoeker nauwelijks enige informatie kan meedelen over de contacten die zijn vader met die bendeleden heeft gehad. Zoals in de besteden beslissing correct wordt weergegeven kon wel degelijk van verzoeker worden verwacht dat hij zich bij zijn vader hierover zou informeren. Van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie te verzamelen die zijn relaas kan ondersteunen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, gelet op zijn onwetendheid ter zake, niet de minste poging heeft ondernomen teneinde meer over het gebeuren te weten te komen. De argumentatie dat hij toen nog minderjarig was, onder ouderlijk gezag stond en dat hij de afwikkeling van alle administratieve formaliteiten in verband met zijn schoolopleiding aan zijn ouders overliet, kan niet volstaan om deze vaststelling in een ander daglicht te plaatsen. Aangezien verzoeker aangaf dat deze afpersing aan de basis ligt van zijn vertrek uit El Salvador, maar klaarblijkelijk tot op heden heeft nagelaten om zich bij zijn vader te informeren over de essentiële aspecten van diezelfde afpersing, geeft hij blijk van een gebrek aan interesse in de door hem geschetste problematiek die onmogelijk in overeenstemming kan worden gebracht met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in verzoekers hoofde. Daarbij blijft het tevens frappant dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in tegenstelling tot zijn verklaringen die werden opgetekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar hij aangaf dat zij werden afgeperst door bendeleden die op zoek waren naar zijn oom, stelt dat hij niet weet of die bendeleden ooit iets aan zijn vader hebben gevraagd over zijn oom (Notities van het persoonlijk onderhoud van 16 maart 2021, p. 15).

Verzoeker is voorts van mening dat het erop lijkt dat het de verwerende partij was die verschillende door verzoeker beleefde gebeurtenissen door elkaar heeft gehaald, doch beperkt zich in deze slechts tot deze algemene stelling zonder nader toe te lichten waarin de verwarring ligt. Dit kan dan ook geenszins volstaan om ook deze vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Voor de duidelijkheid worden de gedane vaststellingen die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier hier hernoemen: *“Daarnaast moet worden opgemerkt dat er doorheen uw verklaringen over de afpersing waardoor u in 2017 bent gestopt met school diverse incoherenties werden vastgesteld die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen daaromtrent. Zoals hierboven reeds werd vermeld, verklaarde u tijdens het eerste onderhoud aanvankelijk dat uw vader sinds 2015 wekelijks een bedrag van 100 dollar moest overmaken aan die bende, dat u dagelijks door leden van die bende werd bedreigd en dat ze u er voortdurend aan herinnerden dat jullie moesten betalen, anders zouden jullie door hen worden vermoord (CGVS 1, p. 12). U verklaarde toen tevens dat toen uw vader in mei 2017 niet langer kon betalen, u door vier personen, van wie één een vuurwapen had, werd overvallen en meegenomen toen u onderweg was naar school. U werd een tijdlang onder schot gehouden en met de dood bedreigd op een afgelegen locatie, waarna u uiteindelijk weer werd vrijgelaten en naar school ging om verder de lessen te volgen. Toen u 's avonds in het bijzijn van uw zus onderweg was naar huis, werd u opnieuw bedreigd door twee personen met een mes die zeiden dat ze u niet meer wilden zien op de bus. Op dat moment bent u gestopt met studeren (CGVS 1, p. 12 en 15). Gelet op bovenstaande verklaringen, waarbij u eerst aangeeft dat u dagelijks de boodschap kreeg dat jullie moesten betalen en dat jullie anders zouden worden vermoord, is het erg opmerkelijk dat u even later aangeeft dat u pas op de dag toen u door die vier personen werd meegenomen, van uw vader te horen kreeg dat hij wekelijks die renta moest betalen aan een bende om jullie naar school te kunnen laten gaan (CGVS 1, p. 15). Hoewel u even later in datzelfde gehoor aangeeft dat de overval door die vier personen niet in mei maar in april 2017 plaatsvond, bevestigt u wel dat die overval op dezelfde dag plaatsvond als het incident waarbij u na school samen met uw zus met een mes werd bedreigd op de bus en dat dit de laatste dag was waarop jullie naar school zijn gegaan (CGVS 1, p. 16-18).*

Toen u tijdens het tweede onderhoud opnieuw werd bevraagd over uw problemen met de bende waaraan uw vader renta moest betalen opdat jullie naar school konden gaan, wijzigt u uw verklaringen op verschillende essentiële punten. Zo verklaart u dat het incident toen u werd meegenomen en beroofd door vier personen, zich niet afspeelde in 2017 maar in 2016, ongeveer een jaar voor u stopte met studeren. U kan zich evenwel niet herinneren in welke maand dat incident zich heeft voorgedaan. Op de vraag wat de bende toen van u wilde, antwoordt u dat ze enerzijds wilden weten waar uw oom woonde en dat ze u anderzijds wilden herinneren aan de renta (CGVS 2, p. 6). Dit valt evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de verklaringen die u aflegde tijdens het eerste onderhoud. Toen heeft u immers aangegeven dat dit incident zich afspeelde op de laatste dag dat u naar school ging en

heeft u nergens vermeld dat die vier bendeleden ook te weten wilden komen waar uw oom zich bevond (CGVS 1, p. 12 en 17). Ook bij de DVZ liet u optekenen dat de overval en bedreiging door vier personen plaatsvond in 2017 en dat u na dat incident gestopt bent met studeren (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Geconfronteerd met het gegeven dat u deze feiten eerst situeerde in 2017 en later in 2016 reageert u ontkennend, en werpt u op dat u in 2017 niet meer studeerde en dat in 2017 zich het incident voltrok met uw zus (CGVS 2, p. 6). Deze verklaring is evenwel geenszins in staat bovenstaande tegenstrijdigheid te verhelderen, te meer daar u tijdens het eerste onderhoud uitdrukkelijk heeft bevestigd dat de overval door die vier personen op dezelfde dag heeft plaatsgevonden als het incident waarop u met uw zus terugkeerde van school en jullie op de bus werden bedreigd met een mes (cfr. supra).

Daarnaast is uw verklaring dat de bendeleden u er tijdens die overval in 2016 aan herinnerden dat jullie de renta moesten betalen, moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud waar u stelde dat u pas in mei 2017, op de dag dat u stopte met school, van uw vader vernam dat hij renta moest betalen (CGVS 1, p. 12 en 15). Overigens hebt u ook daaromtrent uw verklaringen aangepast tijdens het tweede onderhoud. Zo gaf u aan dat u wel degelijk op de hoogte was van het feit dat uw vader renta moest betalen en herhaalde u dat de bendeleden u daar regelmatig aan herinnerden, maar dat u pas in maart 2017 het exacte bedrag van die renta vernam, met name dat uw vader wekelijks 100 dollar moest betalen (CGVS 2, p. 5).

Voorts verklaart u tijdens het tweede onderhoud dat uw vader niet in mei maar reeds in maart 2017 gestopt is met het betalen van renta aan de bende. Daarop gewezen, verklaart u dat u die maanden tijdens het eerste onderhoud door elkaar heeft gehaald (CGVS 2, p. 3). Gevraagd wanneer uw vader u verteld heeft dat hij de renta niet meer kon betalen, antwoordt u vreemd genoeg dat uw vader u daarover pas halverwege mei heeft ingelicht (CGVS 2, p. 3). Gezien uw vader reeds in maart 2017 de renta niet meer kon betalen, houdt het evenwel geen steek dat uw vader u pas half mei 2017 zou hebben ingelicht over het gegeven dat hij niet meer in staat was om de renta te betalen om jullie veilig naar school te laten gaan (CGVS 2, p. 3). Gevraagd waarom uw vader u dat niet eerder heeft verteld, geeft u plots aan dat jullie in april en mei 2017 geen lessen meer volgden, maar slechts twee keer per maand naar school zijn gegaan om jullie taken in te dienen, die de school voordien met de post naar jullie had opgestuurd (CGVS 2, p. 4). Hoewel voorgaande respons de gestelde vraag ontwijkt, dient hierover opgemerkt te worden dat het helemaal niet aannemelijk is dat u twee maanden lang nauwelijks naar school zou zijn gegaan zonder dat u wist waarom. Ook is het zeer bizar dat uw taken met de post werden opgestuurd, maar u ze niet met de post terugstuurde en toch nog de tocht naar school maakte, ondanks het feit dat u niet meer betaalde voor het 'recht op doorgang' en aldus een aanzienlijk risico nam (CGVS 2, p. 4). Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u niet reeds tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud heeft vermeld dat u in april en mei 2017 nog slechts tweewekelijks naar school ging verklaart u dat u dit niet werd gevraagd, en dat u enkel heeft gezegd dat jullie vanaf maart niet meer naar school gingen omdat jullie de renta niet meer betaalden omdat daar op werd gefocust (CGVS 2, p. 4). Deze verklaring is evenwel geenszins in staat bovenstaande incoherenties verhelderen." Met de toelichting dat zijn vader renta heeft betaald tot mei 2017, waarna hij niet meer naar school is geweest, herhaalt verzoeker in hoofdzaak slechts zijn verklaringen en kiest hij hierdoor slechts voor één versie van bepaalde verklaringen, doch hiermee heft hij deze talrijke tegenstrijdigheden niet op.

Ook waar verzoeker aangeeft dat hij niet wist wanneer ze hem zijn beginnen te volgen en dat hij het aantal keren dat hij gevolgd werd niet heeft geteld omdat het te vaak gebeurde doet hij opnieuw geen afbreuk aan de pertinente gedane vaststellingen. Verzoeker gaf immers tijdens het eerste persoonlijk onderhoud te kennen dat hij op een avond merkte dat hij werd gevolgd, toen hij van zijn woning naar zijn werk ging alsook op de terugweg naar huis. (Notities van het persoonlijk onderhoud van 16 maart 2021, p. 13). Toen daar tijdens het tweede onderhoud op werd teruggekomen en verzoeker werd gevraagd hoe vaak men hem precies had gevolgd tussen het steegje en zijn werk, antwoordde verzoeker dat hij dat niet kan zeggen aangezien hij dat nooit heeft gezien en voegde er zelfs aan toe dat indien hij dit ooit zou hebben gemerkt dat een bendelid hem aan het volgen was, hij nooit meer zou hebben gewerkt want dat die bendeleden hem dan volgen tot aan zijn woning. Nogmaals gevraagd of hij dan nooit had gezien dat hij werd gevolgd op het traject tussen het steegje en het werk, antwoordt verzoeker opnieuw ontkennend (Notities van het persoonlijk onderhoud van 7 juli 2021, p. 12). Verzoeker slaagt er met zijn oppervlakkig betoog dan ook niet in de desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden incident op de bus in september 2019 nog verder ondermijnd door de vaststelling van tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen over dit incident. Met de toelichting dat het incident dat in 2016 op de bus

plaatsvond het werk was van bende 18 en werd gepleegd door drie personen, dat hij in 2018 werd ontvoerd en niet weet wie verantwoordelijk was voor zijn opsluiting, dat hij in 2019 tijdens het tweede incident op de bus geconfronteerd werd met twee personen en hij niet weet tot welke bende zij behoren, beperkt hij zich tot louter beweringen teneinde zijn verklaringen te verschonen, doch hiermee doet hij geen afbreuk aan de desbetreffend gedane en pertinente vaststellingen die allen steun vinden in het administratief dossier en hier door de Raad worden hernomen.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle

partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus “El Salvador: Situation sécuritaire”, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker brengt geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF